

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	2 kor.
Fél évre	4 "
Egész évre	8 "
Egyes szám ára	20 fill.

Felelős szerkesztő:
ZÁDORV KÁROLY.
Lap kiadó tulajdonos:
FIGULI ANTAL.

A lap szemleli részét illető közlemények a »Petrozsény és Vidéke« szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a Kiadóhivatalhoz küldendők.

Hirdetések, valamint nyilvántartási közlemények árszabály szerint számítatnak.

A rendezett tanácsú város.

II.

Nem szorul bizonyításra, hogy az erős vidéki központok képezik a magyarállam megszilárdításának legbiztosabb alapját s a nemzeti eszme terjesztésének ezek a leghatékonyabb tényezői, különösen a nemzetiségek által majorizált végvidékeken.

Ha egyébcél és körülmény nem indokolná, ez is elegendő volna Petrozsény község rendezett tanácsú várossá alakulásának okadatolására. Nincsen, nem is lehet senki, aki a helyi viszonyokat ismeri s e község misszióját mérlegelni képes és jövő fejlődése iránt érdeklődik, hogy legjobb meggyőződéssel ne igyekeznék Petrozsény közigazgatását s politikai szervezetét szélesebb alapra fektetni, melyen haladásának útját kiépíthetné s önkormányzati joga gyakorlásának annyi nehézségeitől megszabadulva, szabaddan korlátlanabban munkálkodhatna a község mint erkölcsi testület hazafias feladatának megvalósítására.

És, midőn ezt, a hivatott faktorok elfogulatlan vélekedését tudva állítjuk, nem zárkozzunk el azok érvelése elől, sem akik anyagi okokban

látják az átalakulás ama nehézségeit, melyek az adózópolgárokra elviselhetlen, vagy legalább is az eddiginél még súlyosabb terheket rónának.

Ennek az aggodalomnak érdemleges megvitatására újabb cikkben visszatérünk. Ezuttal az átalakulás széles körben megvalósulásra érettnek nyilvánított kérdésével kapcsolatos azon tervzettel kívánunk foglalkozni, mely Petrilla, Livazény, és Aninosza, vagy Livazény és Aninosza községeknek Petrozsény községgel való egyesítését propagálja, azon megszívlelendő indoklással, hogy eként biztosítva lenne az adózó polgárok teherviselési képességének veszélyeztetése, a községi pótdadó emelése nélkül a rendezett tanácsú város adminisztrálásával felmerülő költség.

Tagadhatlan, hogy az adóalap növekedésével ugyanazon háztartási költség fedezetére kevesebb pótdadó kirovására lenne szükség. Az sem szenved kétséget, hogy az említett kisközségek sokkal kiterjedtebb önkormányzati hatáskörben látnák el a rájuk háruló közigazgatási teendőket, sokkal függetlenebbül gyakorolhatnák autonóm jogaikat anélkül, hogy fokozottabb arányban járulnának a közterhek viseléséhez. Ami megcáfolhatlan számadatokkal beigazolható. Sőt a rendezett tanácsú város kötelékében olyan szervezettel birhatnának, amely kényelmi szem-

pontokból sem lenne az eddiginél hátrányosabb, sőt előnyösebbé tehető, anélkül, hogy az illető községek jegyzőinek szerzett joga, avagy polgáraiknak érdeke csorbíthatnák. Az egyesülés által pedig ezeken kívül nagy nemzeti cél lenne biztosítva.

Az egyesülés eszméjét nem mi vetjük fel. Megbeszélés, megvitatás tárgyát képezi illetékes körökben már huzamosabb idő óta, de most különösen aktuális, amennyiben Hunyadvármegye törvényhatósági bizottsága mult december hó 29-én tartott közgyűlésében az említett kisközségek neveit megváltoztatta és így a megszokott régi elnevezés helyett a községek országos törzskönyvébe az új községnevet alatt lesznek bejegyezve. És a közforgalomban, a közhasználatban sokkal inkább ismertté lennének, ha mint a rendezett tanácsú város külön törzskönyvelt részei, a törvényhatóság által megállapított, vagy az egyesülés folytán megállapítandó név alatt lennének bevezetve. Ezáltal nem lenne sértve azon érzékenység sem, amely a régi megszokott községnevekhez való érthető ragaszkodást érinti.

Volenti non fit injuria. Az érintett községeket meglehetne győzni az egyesülés előnyeiről s meglehetne nyerni őket a hazafias, nemzeti célt biztosító eszmének. Az itteni, leginkább ér-

„PETROZSÉNY és VIDÉKE” TÁRCAJA.

Kisvárosiak.

II.

— Irta: KODRA OLGA. —
Zsur Kertészéknél.

— Ludmilla — szólt »kicsikéjéhez« Kertészné, — ma fog vizitálni a püspöki uradalom új jószágigazgatója: Kelemen Ákos.

— Aah! Fufolázott a kicsike a lehető legvékonyabb hangon.

— Az a fess fiu! Aah! Olyan, mint egy Marliut regényhős.

— Szedd rendbe magad! Az új ábrándod, amit betanultál, készítsd a zongorára. Ha játszólsz, ne forgasd a szemed olyan veszettül és ne sóhajsz akkorákat, mintha gyomorgöröcsöd volna. Te meg Mici — szólt kisebbik lányához, — ne kotyogj mindenbe bele.

— Jobb lesz, ha nem is jön be a szalonba sipította a kicsike.

— Azért is bemegyek. Félsz, hogy meghódítom Kelemen Ákost. Tudom, csinos vagyok. Ni hogy irigykedik.

— Pfüjj majom! Hahaha. Most az egyszer megjártad. Nézd csak megállt egy kocsi a házunk előtt. Hahaha! Itt a vendég.

Kertészné a szalonba sietett. A »kicsike« rémülten

kapkodott magára valami szallagos pongyolát, gyorsan bemázolta arcát, s pár perc múlva a szalonban volt. A vendég előtt kislányos pukkedlit csinált. Leült a mama mellé, aki jót csipett a karján. Mici elfojtva kacagott, a vendég is olyan különösen mosolygott a bajusza alatt. Nem esuda. Hisz arcát úgy be festette, hogy a legrikítóbb pünkösdi rózsán is túl tett.

— Szegény kicsikém — mondta Kertészné, rettenetes piros vagy. Éppen a konyhából a tűzhely mellől jött az ügyes kis gazd' asszony.

— Jó vicc! Kiáltotta a sarokból Micike. Kertészné a fogai közt sziszegte: Te ostoba, mosd a festéket a pofádról, majd hangosan folytatta: Menj kicsikém egy pár csöpp kölni vizzel hűtsd le arcocskádat.

Mire visszajött, Mici a vendéggel társalgott. Összebeszélt mindenféle csacsíságot. A vendég, ugylátszik jól mulatott és a mama is büszkén gyönyörködött leányában. A kicsike mérgelődött, hogy nem tudott szóhoz jutni. Mici az intézeti eleményeit mesélte: Hányszor szidta össze az igazgatót.

— Ugyan, hogy tud valaki veszekedni, goromba lenni, — szólt a »kicsike«.

— Bizony kicsikém a te finom, gyöngéd lelked nem tudja azt felfogni, szólt rejtett gunnyal a mama.

Micike nagyon gyanusan köhécselt. A vendég nem sokára távozott, de előbb a mama meghívta a másnap délutáni zsurra, amire természetesen hivatalos volt a kisvároska hote-völéja.

A zsurra lázasan készülődtek. A »kicsike« korán délután felöltözött, nagyon sokáig gyönyörködött az újonnan hozott pirosító segítségével fonnyadt arcára varázolt két rózsában. Beült a szalonba olvasni.

Ugy négy óra felé, erős, férfias léptek hallatszottak az ajtó előtt. A kicsike dobogó szívvel sugta: szabad.

Nyílik az ajtó és belép rajta: Micike. Ludmilla dühében majd ki kaparta a pajkos kislány szemét és ráadásul kidobta az ajtón.

Kis idő múlva ismét erős, férfias léptek, kopogás. A kicsike rikácsoló hangon ordítá:

— Takarodj te pimasz kölyök! Te csibész! Kitekerem a nyakadat, kettétöröm a derekadat.

Mindennek daccára kinyílt az ajtó, de ugyanekkor egy könny repült a belépő fejéhez, ki nem volt más, mint Kelemen Ákos. Sobálványra változva állott, sehogyszem érte meg mi összefüggés van a veszekedő vénéány, a repülő könyv és az ő feje között.

Nem kevésbé csodálkozott a kicsike, midőn Mici helyett a fiatallembert látta belépni, kinek homlokán elég szép nyomot hagyott a súlyos könyv.

Mind a kettőn zavartan álltak. Szerencsére belépett a mama. A »kicsike« hebegett valamit, hogy ő nem tudta, azt hitte, hogy Micike jön stb.

A vendég erőltetett vidámsággal más tárgyról kezdett beszélni.

Nemsokára összegyűltek a vendégek. Ott volt teljes kövérségében Grünne és ennek ellentéte a sovány járásbíróné is.

MOSKOVITS FARKAS és TÁRSA

;; CZIPŐ-, CSIZMA ÉS HADFELSZERELÉSI GVÁR. * * * * * CS. ÉS KIR. KÖZÖSSÉGSZERZŐDÉSES SZÁLLÍTÓI. ;;

Petrozsény, Kossuth Lajos-utca Junger Samu házában

Elsőrangú készítményű férfi, női és gyermek lábbeliek, csizmák, munkás bakancsok eredeti gyári szabott árban árusítatnak.

9—26

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

dekelt s hivatott tényezőknek: a kincstári bányák és a salgótarjáni bányatársulat igazgatóságainak, mint legnagyobb adófizetőknek Petrozsény község és az említett kisközségek képviselőinek közbenjöttével megbeszélés, tanácskozás tárgyává lehetne tenni az egyesülés kérdését, amely a fenforgó viszonyok között első lépés Petrozsény községnek rendezett tanácsu várossá szervezése ügyében. Ennek felemlítését az aktualitás indokolta.

Mozgófényképek.

Új rovatot nyitunk a fenti cím alatt. Olyan közlemények jelennek itt meg, amelyek sem az újdonságok között nem foglalhatnának helyet, sem közérdekieknek nem tekinthetők, mindazonáltal mint apró képek, a petrozsényi életre némi világot vetnek s az érdeklődésre számíthatnak.

Felkérjük lapunk barátait, munkatársait, hogy ezen rovat részére is idetartó adatokat szolgáltatni, vagy közleményeiket, lehetőleg minden csütörtökig beküldeni szíveskedjenek.

Az »Emke« kávéház-törs vendégei szombat esténként tömegesen ülnek körül azt az asztalt amelyiknél Simi bácsi elváratlanul rendes szombat esti »tartli«-párterével S. barátjával kedélyes enyelgések között keveri az ördög 32 levelű bibliáját. A két játékos allandó derűtségben tartja ilyenkor a sok, megszámlálhatatlan kibicet, az egymásra alkalmazott szalonnás titulosai, saftos kiszolgálásai, melyek sorozatában a barom, ökör, állat, gazember, a menykőnek és gutának egymás fejével való vonatkozásba hozatala az enyhébbek közé sorozhatók. Ha valamelyik erősebb kiszállásáért egyikük pardont kér, a másik bizonyosan bementja a »re pardon«-t.

A mult szombaton éjjel felé, a különben jó egyetértésben élő két partner, mint az már szokás a játékon összekülönbözött, s a játéknak vége szakadt. S. kijelentette eskü alatt Simi bátyának, hogy az életben többé vele nem játszik, ha valaha még vele leülne, megengedi, hogy szembe köpjék.

Mire Simon bátyánk rendíthetetlen nyugalommal oda szól a körülötte ülő kibicéknek:

Nem adok erre a marhára semmit. Tudom jól, hogy nála csak a jövő szombatig tart ez az élet. Szombaton majd elmegyünk a rabihoz az feloldja fogadalmát, egyszer szembe pököm és játszunk tovább.

Az egyik kávéházunk német ajkú kasszatündérét a szép Gretikét az újév megérkezéssel az oda járó stabil fiatalság elhatározta, hogy felkösztöni. Szörnyű volt azonban a drukk, mert hiába szedték össze az egész német tudományukat, a fiatalok legnagyobb része a der, dic, dasnál nem tudott tovább jutni.

A gyógyszerésznő vezette a társalgást, leányait mindegyre oldalba lökte: szóljanak már valamit.

— Édesem — fordult a háziasszonyhoz tudod-e Mártonffy Károly hazajött a nászutól fiatal feleségével. Rettenetesen megcsunyult az az asszony. És képzel! Egy fiatal lányt hoztak magokkal.

Kertésznő rémülten, féltékenyen uézett végig... oh nem barátnőjén, hanem Kelemen Ákoson.

— Oh hogyne, hisz ez az utolsó remény. Ha még ez sem kéri meg a Ludmillája kezét, akkor mindennek vége.

— Te — folytatta a gyógyszerésznő. — Nem is élnék valami remekül.

— Oh én előre meg jósltam. De hol is volt annak a fiatal embernek a szeme. Mennyi szép lány van a mi városkánkban, mért nem választott azok közül egyet.

Ekközben Ludmilla elzongorázta a betanított ábrándot, kevesebb szemforgatással és sohajokkal kísérve játékát.

Micike rémülten dugta be füleit.

— Nem szereti nővére játékát? Kérdezte Kelemen Ákos.

— Jaj! mit gondol, hány hét kellett, amíg betanulta és mindig ugyanezt játszotta, egy nap legalább husszor.

A »kicsike« játéka után Mici ült a zongorához ugyanazt az ábrándot, mit előbb nővére kalimpált, játszotta végig, utánaozva a kicsike mozdulatait, szemforgatásait, sohajait.

Persze az egész társaság óriási hahotába tört ki.

Az egyik ifjú mégis találekonyabb volt. Rövid beszédet csinált magyarul, azt valakivel lefordította, s betanulta. A körülállók irigykedve hallgatták a választékos és folyékony beszédet. A kis Greti szeme felcsillant, megörült, hogy a sok magyar és román közt talált végre egyet, aki ily gyönyörűen beszél anyanyelvén, s meglepően kérde:

— »Sprechen Sie deutsch?»

E kérdésre már nem volt elkészülve az én fiatal barátom, de önérettel kivágta:

— »Ein kleine!«

A napok valamelyik hideg reggelén téli kabátom gallérját jól feltűrve mentem keresztül a piacon. Szembe találok egy fiatal román menyecskével, aki karján cipelte vékony kartonruhába burkolt mezítelbas másfél esztendő, didergő leánykáját.

— Hová viszi azt a szegényt ilyen ruhátlanul? szólítom meg.

— Viszem a doktorhoz, mert — nem tudom mér — nagyon köhög a lelkem.

— Miért nem öltözteti melegebb ruhába, hiszen így megfagy, azért is köhög?

— Ugyan hagyja, tudja és ez még, hogy hideg van!

Károly, az ősrímás, rendesen maga képez egy cigánybandát. Vagy ő csapja el a tagokat, vagy megfordítva. A napokban 8 tagú zenekart állított össze. A Moziban előadás után egy szolid úri társaság ült egybe külön szobában. (A Moziban mindig szolid és mindig úri társaság van). Károly primás engedelmet kért, hogy az újonnan szervezett népzenekeztet bemutathassa. Aztán játszottak szépen. Lapunk szerkesztője — mint rendesen — kocintott, de nem ivott. A társaság egyik tagja felszólította, hogy ha már nem iszik, huzzasson egy pár notát.

— Szívesen megtenném, mondá a szerkesztő, de Károly nem fogad el tőlem pénzt s potyára meg nem rendelek notát.

— No, már olyan bolond cigányt nem képzelek, aki a pénzt el nem fogadná erősítő az előbbi ur.

— Hát fogadjunk.

— Fogadjunk.

És letettek 10 — 10 koronát, azzal, hogyha elfogadja a cigány a pénzt, akkor a szerkesztőt, ellenesetben a másik urét kapja.

A szerkesztő rendelkezése elhuzta Károly, hogy: »Nem forog a dorozsmái szélmalom«, meg hogy... Szárazfádnak minden hurja reszkessen.

— Itt van Károly 10 korona, mondá a szerkesztő. Most nekem huztad, rendelem, hát fizetek.

— Köszönöm, nem fogadom el. Tessék parancsolni, játszom örömet, de kollegától nem fogadok el pénzt.

— Hát miféle kollegád neked a szerkesztő ur, kérde izgatottan a másik ur, aki fogadott és vesztett.

— Kérem alássan: írók és művészek — kollegák.

Uzsonna közben Mici feltűnő jó étvágygyal evett. A »kicsike« nem nézhette, rálépett a lábára, ezzel akarta figyelmeztetni. Mici észre sem vette, evett nyugodtan tovább. A »kicsike« újra rálépett a lábára.

Mici, mint akit a legkellemesebb szórakozásában zavarnak meg mérgesen kiállt föl:

— Haggy békét!

— Mi az, mi az kérdé a mama.

— Ez a szemtelen Ludmilla mind nyomja a lábamat, hogy ne egyek.

Azért is eszem. Kelemen, kérem adja ide azt a sonkás talát. Abból a tésztából nem kérek, mert Ludmilla parancsolta.

Erre újból kitört az általános hahotázás.

Uzsonna végeztével a lányok a szalonba mentek, az egyedüli fiatal emberrel: Kelemen Ákossal. Szegény fiú szörnyű rosszul érezte magát a sok csunya vénleány között. Udvariisan társalgott mindegyikkel. A »kicsikének« néhány bokat mondott, aki naivan, kis ujját ajkához emelve fonnyadt arcát lehajtva sipította:

— Ne mondja.

Aztán csontos ujjaira nézett vajon, mikor fog már azon csillogni, az a rég várt, de legkevésbé remélt karikagyűrű.

Az egyik lány valami divatos keringőt zongorázott.

— Táncoljunk — indítványozta Micike.

A lányok várakozásteljesen néztek az egyetlen táncosra. Kelemen udvariisan felkérte Ludmilláskát. Fordultak egyet-kettőt, de a fiatal ember elegáns mozdulatai sehogysem illeltek össze a »kicsike« ugrálásaival.

KÜLÖNFÉLÉK:

— Az újévi üdvözetek megváltására szerkesztőségünkhöz Peccol Antal és Kekel János' urak által küldött 20 koronát egy teljesen elhagyatott beteg siket-néma anyja és siket-néma kis lánya segélyezésére adtuk s a nyugtát a szíves adakozóknak elküldöttük. Ugyancsak az újévi üdvözetek megváltása címén Janza Vazul ur 20 koronát, Schreiner József ur 10 koronát, Hacker Márton ur 5 koronát a petrozsényi munkásgimnázium céljára Pick Samu munkásgimn. pénztárnok urnak át-szolgáltattak s Manheim Armin ur Déváról a községi szegények segélyezésére a szegénylappénztárba 10 kor. befizetett.

— Köszönetnyilvánítás. Mindazok, kik szíves adományaikkal hozzájárultak, hogy a helybeli elemi iskolába járó ref. tanulók számára diszes karácsonyfát állíthattunk; a vallásos-erkölcsi olvasmányokat, bibliai mondatokkal ellátott képeket, cukorkákat stb. osztottunk ki a gyermekeknek emlékül, fogadják hálás köszönetünket. Hálás köszönetünket nyújtunk azoknak is, kik az adományok gyűjtését elvállalva, fáradhatatlan buzgalommal végezték ezen nem épen kellemes megbízatásukat. A ref. egyház előjárósága.

— Eljegyzés. Schmieder Frigyes Vilmos m. kir. bányafelőr eljegyezte Petrillán Lerch Ágnes kisasszonyt.

— Hangverseny Vulkánban. A vulkáni róm. kath. egyháztanács az épülő templom javára Vulkánban a Prokopp-szálló helyiségeiben 1909. évi január hó 17-én (vasárnap) táncal egybekötött hangversenyt rendez. Belépődíj: személyenként 2 korona. Műsor: 1. »Parla« Luigi Ardittól, »Rózsához« Curschmantól éneklő Kürthy Ilonka urhölgy, zongorán kíséri Westhoff Károly ur, 2. »Concerto 7« P. Rodétől, hegedűn Berkovics Dávid ur, zongorán kíséri Westhoff Károly ur, 3. »A naphoz« Kiss Józseftől, előadja Blascheck Aladár ur, 4. »Ave Maria« Ch. Gounodtól, »Echó concertaria« Ch. Köhlertől, éneklő Kürthy Ilona urhölgy, kíséri: zongorán Blascheck Aladár urhölgy, fuvalán Rozehán János ur, harmoniumon Westhoff Károly ur, 5. »Vándor vasárnapja« Kreutzertől, éneklő a vulkáni férfidalkör. Kezdeté este pont 8 és fél óraker. Jegyek előre válthatók Mettler János és Ferenczy Emil urnakál.

— Unitárius körlelkészség a Zsilvölgyében. Örömmel értesítjük a Zsilvölgyébe szakadt unitárius vallású bányamunkásokat, hogy közelebből lelkeszt kapnak. A magyarországi unitáriusok egyházi főtanácsa 1908. október hó 25-én tartott gyűlésében határozatilag kimondta, hogy a Zsilvölgyében Petrozsény székhelyet, körlelkészséget szervez s egyben utasította az egyházi képviselő tanácsot a lelkeszt állás betöltésére. Az egyházi képviselő tanács a főtanács határozatát keresztül vivén felkérte Ferencz József unitárius püspököt, hogy a szervezett lelkeszt állást töltesse be. Nevezett unitárius püspök ezen állás betöltésére kinevezte Kiss Károly pol.

A mama az ebédől boldogan reménykedve nézte őket. Végre Ákos megköszönte a táncot. Pár percnyi pihenés után Micikét kérte fel.

Ekközben a zongorán Ludmilla akarta a keringőt játszani. De szerelmes szíve a jól ismert ábrándban tört ki.

Mici az emelygős hangok hallatára, füleit bedugva rohant ki a szobából. A tánc abba maradt, a lányok bosszankodtak, de Ludmilla zavartalanul tolmácsolta érzelmeit: Szörnyű kalimpálásban.

A szomszéd szobában ekközben az asszonyok hegyes nyelvöket élesítették mások rágalmazásával.

— A doktornéra igazán haragszom, hogy nem jött el a zsúromra, szolt Kertésznő.

— Nincs új ruhája, csufolódott Grünne.

— Oh hisz már szégyen is örökre abban a kopott zöld ruhában járni. Igen Rezsín — fordult Grünnehez. Te Mártonffyék szomszédja vagy, mit tudsz felőlük?

— Elég sokat. Egy volt cselédemet fogadták meg szobalánynak. Az öreg Vártelekyék is hozzá költöztek. Borzasztó fősvény emberek. Éhezteik a cselédek.

— Nem csuda, — szolt Kertésznő, — hisz Mártonffy kezd tönkre menni és Vártelekyék meg épen koldusszegények.

Grünne bement a szalonba, Kelemen maga mellé ültette.

— Mondja, tetszik magának a Ludmillácska? Csinos lány! Hozomány is lesz. Jó gazdasszony. Mit szol hozzá?

— De kérem!

gárdi lelkész. Kapcsolatosan a lelkész beiktatására felhívta Mózes Mihály abrudbányai unitárius lelkész. Az unitárius vallású hívek, többnyire bányamunkások lelki gondozása ezideig Kósa Mihály petrozsényi református lelkészre volt bízva, ki e megbízatást örömmel teljesítette, mint saját hivatását. Kiss Károly unitárius lelkész beiktatása, a mint Abrudbányáról írják január 17-én d. e. történik a petrozsényi református templomban, megfélelő egyházi ünnepség keretében. Ezzel a lelkész állás-már a Zsilvölgyében minden keresztény vallásfelekezetnek lesz lelkésze. Hisszük, hogy a magyar, sőt az összes hitfelekezetek lelkészei rokonszenven fogadják az új kartársat. Hiszen az általános közérdeke javítására s a valódi, igaz magyar hazafiság ébren tartására Kiss Károly unitárius lelkész csak segítségünkre lehet. Tudvalevő dolog, hogy az unitáriusok a vallási türelmességekben mindenkor kitűntek, valamint a magyar nemzeti érzés és honfiai érények ápolásában is, s így a lelkész állás szervezése rokonszenven nem lehet. A beiktatás részletes programját jövő számunkban közöljük.

— **Szilveszterest.** A petrozsényi bányaaltestek által az „Emlék” vendéglő összes termeiben rendezett Szilveszterest fényesen sikerült. A b. zenekar hangversenyén s művészien előadott zeneművekbe volt alkalma gyönyörködni a termeket zsúfolásig megtöltő szép közönségnek. Az ezt követő tánc hajnalig tartott. Felülfizettek: Gruber Samu 4 kor., Schäfer Mihály 3 kor., Schor Henrick, dr. Csatt Aurél, Palencsár Rezső, Csucs Markus, Andrassy Árpád, id. Dékány Imre, Vank Nicodém, Feuerwerker N., 2—2 kor., Fischel Vogel, Mille József, Grausam Károly, Fehér Ignác, Altman János, Schäfer Lipót, Joanovits N., Cihovszky N., Schuleri Gyula, Martina Oszkár, Iringer József, Kluger Fülöp, Maschek Antal, Ruder Jenő, Krittner N., id. Kekel József, Rácz N., Pusz N., Weiler Viktor, Sárosy József 1—1 korona. Összesen 43 korona, összes bevétel 190 korona.

— **Tűzeset.** Újévi napján nagy tűz volt Petrozsényben. Éjjeli 10 óra után a tűzoltók kürtjelzése, dobolás, harangkongás és a bányagőzkürt bugása jelezte a vést. A vasut közelében Salamon Simon fuvarozási vállalkozó istállója égett. Mentésről szó sem lehetett, mert az istállóban és padlásán volt halom széná palánat alatt égett. A tűzoltók és a lakosok vetélykedő igyekezettel lokalizálták a tüzet éjfélig. Hét darab jól táplált igásló, lószerszámok és az istálló berendezése, felszerelése s cseréppel fedett tetőzete semmisült meg a takarmányon kívül. Az összes kár biztosítva van. Alaposnak látszik a gyanu, hogy a szolgálatból előzőnapon elbocsátott két kocsis boszúból gyújtotta fel az istállót. Az illetőket a községi rendőrség éppen akkor tartóztatta le, midőn az éjjeli vonattal elakartak utazni. A bűnyomozat folyamatban van. A kar 4000 korona.

— **Halva találták** Buza János I. Dán petrozsényi lakos istállójában Bízán Illés 60 éves napszámot.

— Jó feleség lenne belőle.
— De kérem!
— A táival majd én beszélek, hogy adjon egy pár ezresekkel többet.
— De kérem!
— Látja ilyen lány kéne magának. Azt hiszem, maga után adná.
— De kérem! Csöpp kedvem sincs nőülni.
Dühösen ugrott fel.

Tyűh! ő ezt a csunya csontos vénlányt vegye feleségül.

Beakarták ugratni. Hogy nem vette ezt észre hamarabb.

A háziasszonytól bocsánatot kért, hogy távoznia kell, de egy kedves vendége érkezik az esti vonattal az elé kell menjen.

— Oh, oh! Ilyen korán távozik nem találta jól magát? Legyen minél gyakrabban szerencsénk. A kicsikém is szívesen látja.

Kelemen alig várta, hogy kin legyen. A szabad levegőn mélyet lélegzett, gunyosan nézett fel a kivágott ablakokra, ahonnan kihallatszott a »kicsike« emelygős kalimpálása.

Undorodva fordult el és jókedvűen dörögte:

Adieu! Bájós, ábrándos »kicsikém« találj magadnak mású t férjet, én ugyan nem leszek balek.

Az orvosrendőri vizsgálat megállapította, hogy újév estéjén, valószínűleg a hideg ellen menedéket keresve, észrevétlenül mehetett be az istállóba s az éj folyamán szívléghűsben halt meg az éhségtől s hidegtől elgyötört beteg ember, akinek csak személyazonosságát s nevét lehetett megállapítani.

— **Fleggett leány.** Jakab Karolina, Jakab Márton bányamunkás 13 éves leánya a nyugoti bányánál, a kihányt salak közül szemet válogatott, ott, hol a szén-salak folyton ég. Oly közel ment a tűzhöz, hogy szoknyája meggyuladt, mire ijedten futásnak eredt s eszméletlenül összeesett. Haldokolva szállították be a társulati kórházba, ahol pár órai szenvedés után meghalt.

— **Az ördög bibliája** sok embert tértett le már a jó utról. Jó barátokból ellenségekké lettek a szenvedélyes kártyások s nem ritka eset az összeszólalkozásból eredő végzetes tettlegesség sem. A görög-szertartásuk karácsonyának előestéjén Pletyár Ábrahám bányamunkás és Ádám János vasuti pályamunkás Petrozsényben özv. Herczegán Jánosné lakásán kártyáztak, előbb csak dióra, majd pénzre. Természetesen minden osztásnál csak néhány fillérről lehetett szó. De ebből kifolyólag is összeszólalkoztak, miközben Ádám János azt mondta Pletyárnak: — hallgass, mert pofon ütlek. — Engem ütse pofon? — Téged hát! A következő pillanatban Ádám János velőtrázó jajkiáltással bukkant a szoba padozatára. Széles, hegyes pengű kését a mellébe dőfte Pletyár. A halálosan sebesült sérültet még az éj folyamán beszállították a kórházba, hol a gondos ápolás és gyógykezelés dacára nincs remény életben maradásához. Tettet a községi rendőrség nyomban letartóztatta, aki azzal menti vérengzését, hogy megakart előzni társát abban, hogy esetleg pofon üsse. Tettes átadott a büntető bíróságnak.

Adjunk-e cukrot a gyermekeknek? A karácsonyi és újévi ajándékok között ugyyszólván elmaradhatatlan az eddesség. Sokszor vitáztak már, vajon általános-e a gyermekekre az eddesség, vagy sem? A nép általában azt tartja, hogy igen s van is rá oka, mert a sok eddesség gyakran rontja el a kicsinyek gyomrát. Maga a cukor azonban, mely az efféle nyálánság legfőbb alkotórésze, éppenséggel nem ártalmas, sőt nagyon is hasznos. Való, hogy az izomero fejlesztésére a cukor a legalkalmasabb tápszer. A német hadseregben a legénység közt időnként csokoládét osztanak ki s igen jó eredményt látják. Orvosok állítása szerint a cukor föltétlenül szükséges tápláléka a gyermeknek is, ha tisztán s nem fertőző-anyagokkal vegyítve kapja. Fontos továbbá, hogy kellő időben adjuk a gyermeknek, s nem akármikor. Ebéd és vacsora után mérsékelt adagban a legalkalmasabb, éhgyomorra azonban a legfinomabb sütemény is gyomorrontást okoz. Nagy jelentősége van a cukor rendszeres élvezetének már azért is, mert póolja az alkoholt. Ha valaki megszokta az eddességet, soha sem lesz iszákos ember. Különösen az alsóbb néposztálynál kiszámíthatatlan eredménnyel jár ennek a figyelembevétele. Azt is gyakran halljuk, hogy a cukor rontja a fogat. Ez határozottan tévedés. Ha a gyermek tisztán tartja a száját, semmi ételmaradékot meg nem tűr benne, a cukor maga bizonyára nem rontja el a fogat.

1180—1908. sz. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102., illetőleg az 1908 évi XLI. t.-c. 19. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbíróságnak 1908. évi V. 1180. számú végzése következtében Dr. Vasinca Tamás puji ügyvéd által képviselt Matei reete Pan Nászta s társai puji lakosok javára 73 K 88 fill.s jár. erejéig 1908. évi szeptember 19 napján foganatósított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 650 koronára becsült következő ingóságok u. m.: faépületek nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíróság 1908. V. 1664. sz. végzése folytán 73 kor. 88 fill. tőkekövetelés, váltódíj és eddig összesen 230 koronában bíróilag már megállapított, költségek erejéig, puji Matei Filip végrehajtást szenvedett lakásán leendő megtartására 1909. évi január 23-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek becsárón alul is elfognak adatni.

Amennyiben az előtervezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LXI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Puj, 1908. december 22-ik napján.

Bíró János,
kir. íbir. végrehajtó.

13745—908. sz. opolg.

Hirdetmény.

A dévai kir. törvényszék, mint birtokbíróság közhírré teszi, hogy Kokota Györgynek a Salgótarjáni Közsébbánya társaság elleni kártalanítási ügyben a tárgyalás 1909. évi január hó 10 napjának d. e. 10 órájára tűztetik ki s hogy a tárgyalásról való elmaradás az érdemi határozat hozatalát nem gátolja s ez ellen igazolásnak helye nincs.

A kir. törvényszék.

Déván, 1908. évi december hó 11-én.

Dr. Papp Domokos
elnök.

Olvaszhatatlan aláírás
jegyző.

Sz. 1662—1908. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102., illetőleg az 1908. évi LXI. t.-c. 19. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. törvényszéknek 1908. 7778. és 12242. sz. végzése következtében dr. Ábrahám József ügyvéd által képv. Nemzeti balesetbiztosító részvény-társ. javára 600 kor. s jár. erejéig 1908. szept. hó 17-én foganatósított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 2210 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m. szobabutorok, lovak, kocsi nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíróság 1908.-ik évi V. 717/4. számú végzése folytán 600 kor. tőkekövetelés, ennek 1908. május hó 1. napjától járó 6% kamatai, 1200 kor. után 1908. január 5-től járó 6% kamatai váltódíj és eddig összesen 166 korona 35 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Petrozsény községében adós lakásán leendő megtartására 1909. évi január hó 16-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsárón alul is elfognak adatni.

Amennyiben az előtervezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Puj, 1908. évi december hó 13. napján.

Br. Bánffy Albert
kir. íbir. végrehajtó.

1779—1908. sz. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1908. évi 9347. számú végzése következtében ügyvéd által képviselt Szilágyi Károly ügyvéd puji lakos javára 400 korona s jár. erejéig 1908. évi október hó 29-én foganatósított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 3410 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarhák, lovak, sertések és takarmány nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíróság 1908.-ik évi V. 1626/2 számú végzése folytán 400 korona tőkekövetelés, ennek kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 156 kor. 12 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Urik. Borvátv és Hobicse községekben adósok házában leendő megtartására 1909. évi január hó 30-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsárón alul is elfognak adatni.

Amennyiben az előtervezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1887. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Puj, 1908. évi december hó 31. napján.

Br. Bánffy Albert
kir. bir. végrehajtó.

Hirdetések jutányos áron felvételnek e lap

Kiadóhivatalába.

Weisz Rezső áruháza Petrozsényben

előhaladt idény miatt nagy occassio. Különösen téli árúban és pedig: cibelinek, női posztó, barchettok, flanelok, téli szövetek, berliner és posztókendők bámulatos olcsón leltári áron.

Férfi téli-kabátok és rend ruhák, bőrbélésű mikádok rendkívül leszállított árakban. Férfi, női és gyermek tricotárak, harisnyák, fussekli, keztyűk, leányka kötött kabát és főkötők leltári áron alól.

Paplanok, szőnyegek beszerzési árakban.

Sapkák, plüss-kalapok, téli turista-ingek bámulatos olcsó árakban.

Rendkívül nagy választék férfi, női és gyermek cipőkben olcsóbban mint eddig.

A hírneves **Kobrák-cipőgyár** egyedélárusítója, melynek cipőit szavatossággal és szabott árakkal árusítom.

Farsangi cikkek!

Asztal- és ágy-terítők, függönyök, storok csipkefüggöny, vásznak, canavaszok, inletek, cretonok, mosó-delainok óriási választékban sokkal olcsóbban, mint eddig.

Bámulatos olcsó árakban.

Linoleon, nagy választék.

Pontos kiszolgálás!

Tömeges látogatásukat kérem teljes tisztelettel:

WEISZ REZSŐ, Petrozsény.

MELYIK középkori, intelligens, független ur-ember váltana levelet; de csakis a tisztesség határán belül „**Karthausi**”-val Petrozsény (post-restante).

TEJ. Keresek nagyobb mennyiségű tejet megvételre, napi szállításra uradalmaktól, tej és kávé méréshez. Ajánlatok: **SZÉCSY JÁNOSNÉ** címre küldendők Vulkán.

UGYANOTT a (vulkáni kávémérésben) kapható nagyon finom, kézzel szedett **asztali-alma** eladásra, e hó 21-étől kezdődőleg.

10782 - 908. tlkvj szám.

Árverési hirdetmény és feltételek.

A hátszegi kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Dr. Ábrahám József által képviselt Nemes János végrehajtónak Mucsenik Petru I. Dán és neje végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében végrehajtási árverést végrehajtónak 54 korona 68 fill. tőke, ennek 1906. évi szeptember hó 1. napjától járó 50/100 kamatai és 60 kor. 94 fillérben megállapított eddigi, a jelen kérésért 25 kor. 20 fillérben megállapított költség ir. követelése kielégítése végett a dévai kir. törvényszék és a puji kir. járásbíró területén levő Petrozsény község határán fekvő s a Mucsenik Petru I. Dán és neje végrehajtást szenvedők nevén álló a petrozsényi 1104. sz. tlvkban a 1. rdsz. foglalt s a közösből járó 3/3524 eddigi részesedésre egyenkint és összesen 43 kor. ban megállapított árban elrendeli azon kiegészítéssel, hogy az 1898. XLI. t.-c. 26. §-a értelmében házbéradó alá eső ingatlan az árverési hirdetményben megállapított kikiáltási ár felénél egyéb ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron el nem adható.

Az árverés megtartására határnapul 1909. évi január hó 11. napjának d. e. 12 óráját Petrozsény község házához kitiűzi.

A megtartott árverés hatálytalannak nyilvánítatik és nyomban megtartott újabb árverés a szolgalmi jogra nem lesz, tekintettel.

Árverezni szándékozókat kivéve a kir. kincstárt továbbá az 1889. XXX. t.-c. 10. §-a, második bekezdése alapján adómentes záloglevelek kibocsátására jogosított és a Budapesten székelő részvény társaságokat és szövetkezeteket, valamint az 1898. évi XXIII. t.-c. alapján alakult központi hitelszövetkezetet, mely utóbbiak javára a zálogjoggal megterhelt ingatlanok elárverezésnél bánatpénzt letenni nem kötelesek, tartoznak mint denn egyes ingatlan kikiáltási árának 10%-át készpénzbe vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

Azon árverező, ki az árverés alá bocsátott ingatlanokat kikiáltási áránál magasabb ígéretet tesz, ha többet ígérni senki sem akar köteles nyomban kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni.

Ha ennek a kötelezettségnek eleget nem tesz ígérete figyelmen kívül marad és a haladéktalanul folytatandó árverésben részt nem vehet.

A bánatpénz letétele alól az 1898. XLI. t.-c. 21. §-a szerint árverező a bánatpénz kiegészítésének megfelelő összeget nem köteles letenni.

A kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság.

Hátszeg, 1908. évi október hó 20-ik napján.

kir. aljárásbíró.

THE KING of Jamaica

rum

a legfinomabb minőség. Eredeti töltés. Legnemesebb faj. Kiadós, tiszta és zamatos.

KLEIN TESTVÉREK
PETROZSÉNY.

1-5

:: Kiadó üzlethelyiség ::
Gross Hermannál Petrozsény.

FELVÁGOTT ÉS APRITOTT száraz cser- és bükk tűzifa házhoz szállítva 2 ürméter 17 korona. Utalványok **KLEIN TESTVÉREK** üzletében válthatók.

Van szerencsénk a nagyérdemű fogyasztó közönség szíves tudomására hozni, hogy a világhírű

TEA-KANNA

védjegyű legfinomabb direkt behozatalu orosz tea kizárólagos képviselőtét átvettük s azt ugy kiváló minőségénél, mint olcsóságánál fogva a legmelegebben ajánljuk.

Klein Testvérek.

4-20

FÜTŐT keresünk állandó alkalmazásra; legcélszerűbb a személyes jelentkezés. Akik felvétetnek, azok utiköltsége megtérítetik. **Hátszegi Központi-Villanytelep Igazgatósága.**

„KRISTÁLY” GŐZMOSÓ és VEGYTISZTÍTÓ GYÁR — KOLOZSVÁR.

Elvállal női és férfi fehérneműeket mosni és vasalni, ruhaneműeket vegyileg tisztítani, gyorsan a legszebb kivitelben.

Tíz koronát meghaladó számla összegnél a csomag bérmentve küldetik vissza. — Csomagolás díjtalan.

Cím: „KRISTÁLY” Gőzmosó-gyár

— KOLOZSVÁR, (pályaudvar). —